TC HEEZE

Het nieuwsbulletin van Tourclub Heeze

TOERFLITS

Nr. 3
November 2015
Jaargang 23

Redactie:
Marc Klaassen, Jac Zwart

Redactie Adres:
mgjj.klaassen@gmail.com
jaczwart@gmail.com

Vormgeving:
Jac Zwart

WIELERSHOP Achel

Albert Heijn Boonaerts Heeze

HSLnet

Café Thuys ETEN & DRINKEN HEEZE

Piet van Mierlo aannemer Leende

tableaux mediamakers

BIO RACER

P 2 Van de Redactie
P 3 Agenda Algemene Vergadering d.d. 13 nov. 2015
P 4 Notulen Algemene Vergadering d.d. 27 feb. 2015
P 5 6e TC Heeze Fietsweek 2015
P 7 22e Clubweekend Bolsward
P 8 Heezer Fiets Weekend
P 10 Verslag Roparun 2015
P 14 De 6 uur van Gulbergen
P 16 Voor bij de haard
P 18 Winterprogramma 2015-2016
Nieuwe leden stellen zich voor

NTFU nederlandse toer fiets unie

Van de Redactie

Het seizoen zit er weer op. We staan kort voor de ALV en kunnen beginnen aan de derde helft. Voor zover ik kan zien zijn er geen toerdagen uitgevallen dit jaar. Zelfs de enige verregende zondag zijn er enkele diehards komen opdagen. Onze club is groter geworden. Het valt op dat alle groepen vaak met veel wielrenners in het gelid gereden hebben. Onze club is groter en actief.

Maar nu is het weer vroeg donker en wordt het rap kouder. De zomerkleren gaan de opslagkast in en de winterkleren kunnen er uit. Alhoewel de weekenden in November erg prettig kunnen zijn. Sommigen van ons gaan door met het winterprogramma. Anderen zetten de racefiets in het vet en gaan verder met de MTB (ook in het donker). Of je pakt even de rust. In ieder geval voor allen wat wils.

In deze Toerflits hebben we weer een flink aanbod van verschillende verhalen. Natuurlijk hebben we een mooi verslag van de fietsweek en het fietsweekend. Veel leden die weer deel hebben genomen aan beide activiteiten. Natuurlijk was die ene dag in Friesland wel veel regen. En ook waren er in Zuid Duitsland steile beklimmingen in het parkoers te vinden. Maar zoals je kunt lezen is het allemaal goed gekomen.

Ook de Gulbergen 6/24 uurs is gereden dit jaar. Met hoge noteringen die langzamerhand bij de club normaal worden.

Er is ook een mooi verslag van de Roparun. Gerard Dierick kan heel snel fietsen maar blijkbaar ook heel langzaam.

De redactie wenst u veel leesplezier en ziet u graag terug op de binnenkort komende ALV.

De Redactie
Jac Zwart en Marc Klaassen

Agenda Algemene Vergadering Tourclub Heeze

Vrijdag 13 november 2015 om 20.00 uur
Dorpshuis 't Perron, Schoolstraat 48, Heeze

1. **Opening.**
2. **Verslag van de Algemene Vergadering van 27 februari 2015.**
3. **Bestuurssamenstelling.**
4. **Mededelingen van het Bestuur en ingekomen stukken.**
5. **Veiligheid.**
6. **Mededelingen Commissies**
   - ★ PR
   - ★ Overige Activiteiten
   - ★ Elegance, Elite, Prestige
   - ★ Club weekend
7. **Verslag HFW 2015 en vooruitblik 2016.**
8. **Verslag TC Heeze Fietsweek 2015.**
9. **Verslag TransAlp.**
10. **Jubilarissen.**
11. **Uitslagen klassementen en prijsuitreiking.**
12. **Rondvraag.**
13. **Sluiting.**

Notulen Algemene Vergadering van 27 februari 2015

1. Opening.

Voorzitter Michiel van der Veen opent de vergadering. Met meer dan 90 leden is er opnieuw een record opkomst bij de ALV. Michiel geeft aan dat een dergelijke opkomst nogmaals aantoont dat onze vereniging leeft. Datzelfde is zichtbaar in de sterke groei van ons ledental van 104 naar 119 leden. Een vereniging wordt gedragen door de bijdrage van een groot aantal vrijwilligers, zo ook bij TC Heeze. Een bijdrage waarvoor we de vrijwilligers bedanken middels de jaarlijkse vrijwilligersborrel.

2. Mededelingen van het bestuur.

Er zijn geen relevante ingekomen stukken en geen specifieke mededelingen vanuit het bestuur

3. Notulen AV van 28 november 2014.

Het verslag van de vorige vergadering d.d. 28.11.2014 wordt door de leden zonder verdere opmerkingen goedgekeurd.

4. Jaarverslag 2014.

Het Jaarverslag 2014 wordt door de leden zonder verdere opmerkingen goedgekeurd.

5. Financiën.

Penningmeester Joost Snoeijen geeft een toelichting op het exploitatie overzicht over 2014. Het jaar 2014 wordt afgesloten met een exploitatie overschot van 1077,54 euro. Hiermee is het eigen vermogen van de vereniging terug op het niveau van 2010, voor het aanschaffen van de clubkleding. Geert vraagt naar de oorzaak van hogere administratie kosten; dit komt door daadwerkelijk hogere kosten en het feit dat kosten voor website onderhoud vroeger wegvielen tegen sponsoring Tableaux, terwijl deze posten in 2014 beide separaat zijn opgevoerd voor een meer transparant overzicht. Leny vraagt naar de mogelijkheid tot subsidie bij de gemeente; de aanvraag daarvan loopt, deze aanvraag is in de begroting niet meegenomen.

Vervolgens wordt de begroting voor 2015 en het voorgestelde concept voor de financiering van de kleding toegelicht. Het restant van de oude kleding wordt op voorstel van Geert van Wijk gedoneerd aan kinderen in Gambia.

De kascontrole commissie (Jos v Horrik, Niels Kystra) heeft de financiën gecontroleerd en, behoudens enkele kleine opmerkingen mbt weergave sponsorgelden, goedgekeurd. Hiermee wordt de penningmeester decharge verleend voor het gevoerde financiële beleid over 2014. Jos zal de commissie verlaten en opgevolgd worden door Geert van Wijk.

6. Programma 2015 en veiligheid.

Joost vd Heuvel geeft een overzicht van het rittenprogramma, enkele belangrijke aandachtspunten vwb de veiligheid en het overzicht van de namen en taken van de wegkapiteins. Marc Ramakers vraagt of de AED goed wordt onderhouden; dat is het geval, die wordt jaarlijks nagekeken. Geert v Wijk vraagt wie de AED mag bedienen; er zijn vrij veel leden met een EHBO certificaat; indien nodig kunnen leden een cursus doen, maar voorlopig lijkt dat niet nodig. Verder wordt er gediscussieerd over het mogelijk toevoegen van een extra groep bij hoge opkomst om de veiligheid te kunnen blijven waarborgen; dit moet per keer ter plekke worden beoordeeld. De groepsfoto zal worden genomen op zondag 19 april.

7. Mededelingen van de commissies

HFW (Leny Thijs)

De voorbereidingen voor HFW 2015 zijn begonnen. Ook nu weer zijn er 3 mooie ritten gepland en wordt er een beroep gedaan op vrijwilligers ter ondersteuning. Ook wordt er gedacht aan een nevenactiviteit samen met de Heezer Winkeliers Vereniging.

PR (Marc Klaassen)

Marc Klaassen licht de activiteiten van de PR commissie toe. Voor de Toerflits blijft men rekenen op de bijdragen vanuit de leden. Marco Snoeijen is recent geïnterviewd door Radio Horizon. Er is tevens aandacht voor de website en evt externe promotie via Facebook. De tijdrit zal worden gepromoot via ED en Omroep Brabant. Ook is er een interview met Stephan Eltink over onze vereniging gepubliceerd in het nieuwe blad 'De Uitstraling'. Xavier van Aubel maakt de commissie erop attent dat Heeze24 op dit moment een groter bereik heeft dan de Parel; we zullen Heeze24 meenemen in onze PR activiteiten.

Overige Activiteiten (Joost Snoeijen)

Belangrijkste activiteit van de commissie was de interessante avond over trainingsleer in 't Perron, gepresenteerd door Chris Brands. Deze presentatie werd bijgewoond door maar liefst 21 leden.

Clubweekend 2015 (Mat Cremers)

Mat Cremers licht de plannen voor het clubweekend in Bolsward toe, waarbij in 2 dagen de Elfstedentocht zal worden gefietst. Gezien het aantal deelnemers (40) belooft dit weer een gezellig weekend te worden.

8. Rondvraag

Gerard Dierick vraagt of het mogelijk is om leden die zich hebben afgemeld te vermelden in de Toerflits; we zullen dit opnemen.

9. Tijdrit Leende

Theo Thijs geeft een toelichting op de tijdrit voor dames (Grote Prijs van Leende), die men voornemens is te organiseren en waarbij opnieuw de complete wereldtop uit het dames peloton wordt verwacht.

10. 6e TC Heeze Fietsweek 2015

Jan de Jong geeft namens de organisatie commissie van de 6e Fietsweek een presentatie, waarin de bestemming van de week wordt onthuld: Todtmoos in het Zuid-Duitse Zwarte Woud, een aantrekkelijk gebied met uitstekende fietsmogelijkheden!

11. Presentatie fietskleding

De nieuwe fietskleding wordt gepresenteerd aan de hand van een historische modeshow, waarbij kinderen van leden de diverse voorgaande tenues van Tourclub Heeze uit de afgelopen decennia nogmaals showen. Een en ander wordt aan elkaar gepraat door presentator Stephan Eltink. Uiteindelijk wordt het nieuwe tenue onder luid applaus onthaald. De diverse sponsoren worden in het zonnetje gezet en bedankt voor hun ondersteuning. Aan het eind van deze feestelijke avond kan iedereen zijn/haar bestelde kleding afhalen. Tourclub Heeze komt de komende jaren flitsend voor de dag!

12. Sluiting

De voorzitter sluit de vergadering.

6e TC Heeze Fietsweek 2015

Peter Rothuizen

Belevenissen uit het Zwarte Woud.

Als bestemming voor de fietsweek van 2015 werd tijdens de ALV in februari het Schwarzwald in Duitsland gepresenteerd. Een diapresentatie vertelde van de Reuzen van het Zwarte Woud, Belchen en Schauinsland, onbekende namen maar wel met respectabele kilometers klimmen en ook met voor de verbeelding sprekende stijgingspercentages. Uiteindelijk durfden 18 mannen van de tourclub deze uitdaging aan. En op zaterdag 5 september vertrokken we met vier auto's, een bestelbus en 18 fietsen, richting het Zwarte Woud. Na enkele strubbelingen op de Duitse autobahn, volgde een eerste kennismaking met het Zwarte Woud, de Notschrei, zelfs met de auto een pittig ding. En een ieder van ons realiseerde zich: dit wordt een week echt klimmen, geen stukje vlak in deze streek.

Het hotel bleek voor ons alleen vrijgemaakt te zijn en extra personeel was gecharterd om ons te verzorgen. Na het diner werd het programma voor de eerste fietsdag bekend; een makkelijk rit naar de Rijn, afdalen dus en dan een paar lussen en weer terug, 20 km stijgen.

Dag1 werd uiteindelijk de dag met de meeste kilometers en hoogtemeters. Aanloopproblemen met de routes op de Garmin zorgden ervoor dat enkele fietsers dachten al in de eerste lus te zitten. Het weggetje omhoog was ook te mooi om niet in de route te zitten, waardoor dit gezelschap fietsers na 500 hoogtemeters verloren staat te wachten op ..... niemand meer. Dus na ampel beraad via een andere route de achtervolging ingezet. 's Middags maakte de gehele club kennis met het fenomeen "UMLEITUNG", vanaf dit moment zou dit bordje steevast betekenen, veel extra kilometers en hoogtemeters al dan niet als mountainbikers of cross-country.

Dag 2 werd een kennismaking met Belchen en een beklimming die ineens ophield. Veel bereden wegen op Strava betekent niet, dat je er met een racefiets goed uit de voeten kan. Op de reus Belchen ging de weg ineens over een mountainbike pad. Helaas, dus niet helemaal

naar boven, dan maar lekker in de zon genieten van een Schwarzwalder Kirschtorte. Ook op dag twee 2000 hoogtemeters gereden.

Op **dag 3** wederom enkele perikelen met routes over

mountain bike paden. Hierdoor eerder dan gepland de Schluchtsee gerond. Na de lunch aan de Schluchsee een prachtige traject langs de brouwerij van Rothaus en verderop na vijf kilometer scherp dalen bij een brug bij een waterkrachtcentrale, die verdwenen is. Wat te doen als de opties zijn: 5 kilometer steil omhoog terug met vele extra kilometers , met de fiets op de nek door een rivier waden of zoals we hoorden van enkele werkmannen een stukje terug, cross-country en dan over de dam. We hebben gedamd, zul je begrijpen. Terug in Todtmoos tijd voor ons zonneterras met enkele pullen Hefeweizen.

Dag 4, de koninginnenrit, werd de dag van de band van Gerrit en het dak van het Zwarte woud, de Feldberg. Wederom een “UMLEITUNG” ditmaal voor Waldarbeiten en een Duitse herder maakte ons in niet mis te verstaande bewoordingen duidelijk dat UMLEITUNG, UMLEITUNG betekent. Mat vond gelukkig een parallel weggetje, dus wederom à la mountain-bike, gepasseerd. Een bepaalde scherpe steen vond het nodig een buitenband van Gerrit zwaar te beschadigen. Een fietsenwinkel was Todtnau bleek gesloten en eigenaar was niet te bereiken. Dus maar in zijn schroothoop gekeken en zowaar een mooi buitenbandje gevonden. Goedgekeurd door Jan Adams werd deze even later op een zonnig terras van de Konditorei gemonteerd op Gerrit’s fiets. Konditorei dus wederom Schwarzwalder Kirsch en andere lekkernijen. De beklimming naar Feldberg bleek breed, lang en een steil toetje te hebben. Genieten dus op dit dak van het Schwarzwald (1480 meter hoog).

Op de **5e dag** ging de etappe richting Zwitserland dus reden we naar de Rijn, eerst langs een drukke Bundesstrasse en lunch in een Biergarten. Het Hefe Weizen smaakte ook na deze geslaagde dag weer prima op ons terras. ’s Avonds was er folklore in het hotel, de plaatselijk worstenmaker, mocht zijn kunstje doen. Badener Volksmuziek op harmonica.

Vrijdag (**dag 6**) werd er zowel gewandeld als gefietst. De wandelaars maakten een prachtwandeling in de bergen rond Todtmoos , met vele hoogtemeters en voelden later de schenen van het dalen De fietsers hadden een prachtrit voor de boeg met koffie in Schopfheim een schitterende hoogtepassage langs Gresgen en Blauen en wellicht de mooiste beklimming van de week vanuit Schonau im Schwarzwald naar de Weissenbachsattel. Een beklimming, waarvan de serveerster tijdens de lunch vol ongeloof “Dass ist Steil” uitbrachten.

Ondanks dat we op de terugtocht naar Nederland allen in meer of mindere mate te maken kregen met fileleed en ook wielerleed, Tom Dumoulin haalde het niet, kijken we terug op wederom een zeer geslaagde gezellige zesde editie van de TC Heeze fietsweek met ca 500 km en 10.000 hoogte meters. Volgend jaar de zevende editie !!

22e Clubweekend Bolsward

Mat Cremers

Marc verzocht mij om een stukje over het weekend te schrijven terwijl eigenlijk mijn gedachten al een hele tijd bij de organisatie van ons komend weekend in Oudenaarde liggen. Maar ik heb geprobeerd wat zaken terug te halen.

Met 39 man (leden en aanhang) arriveerden we in de loop van de vrijdagmiddag in ons hotel, de Wijnberg, in Bolsward. De fietsen werden gestald bij de fietsenboer op de hoek van de straat en na ons gezamenlijk diner werd het stadje nog door wat mensen verkend. En daarna iedereen (op een enkele uitzondering na) op tijd naar bed. De weersverwachting was positief voor de zaterdag.

Op zaterdagmorgen stonden 25 mensen met hun TC Heeze tenue na het ontbijt klaar voor de start. 19 mensen kozen voor de lange noordelijke lus (134km) en 6 mensen kortten die in tot een route van 84 km. De lange route liep Harlingen, Franeker langs Leeuwarden naar Dokkum, om dan via Leeuwarden weer terug te komen in Bolsward. Onderweg deden we ook dorpjes aan waarvan we allemaal wel de namen kennen zoals St. Jacobiparochie, St Annaparochie, Vrouwenparochie en Marrum, maar waar we ons tot dat moment nog geen voorstelling van konden maken (tenminste als er geen ijs ligt....). Wat we wel ervoeren die dag was de wind. We fietsten in één groep en waren maar wat blij met Gerard Dierick en Dennis Scherpenzeel, die op de terugweg vanuit Dokkum (eigenlijk alleen maar tegenwind) veel kopwerk hebben verricht. Theo had mooie fietspaden gevonden om zoveel als mogelijk de grote wegen te mijden, maar langs de Dokkumer EE betekende dat, dat we vaak als een lang lint achter mekaar moesten fietsen. Het fietspad bood vaak geen mogelijkheid om met z'n tweeën naast mekaar te fietsen. Maar mooi was het landschap wel. Voor veel mensen de eerste keer dat ze zo lang daarvan konden genieten. Thuis in het hotel weer de krachten aanvullen met vocht en hopen dat het die zondag ook nog goed zou worden. De dames vermaakten zich die dag met een wandelroute in de buurt van Bolsward.

Maar zondagmorgen regende het en het bleef regenen. Een enkeling koos in eerste instantie toch voor het fietstenue maar gaandeweg de morgen gingen die toch allemaal langzaam uit. De verwachting bleef slecht voor de hele dag en langzaam gingen er al wat stemmen op om dan maar huiswaarts te gaan. En dat werd gedaan.

Zes koppeltjes hadden aangegeven ook de zondagnacht nog te blijven. Deze groep splitste zich in tweeën en zij verkenden met de auto's nog wat van de Friese steden. Maandagmorgen was het weer helemaal opgeklaard en besloten we alsnog de tweede lus naar het zuiden te

maken. Met prachtig weer maakten we het rondje langs de prachtige steden Sneek, IJlst, Sloten, Stavoren, Hindelopen en Workum. Eigenlijk hadden we dit rondje iedereen gegund. Prachtige stadjes met vaarten door het centrum en dan ook nog met een zonnetje in de rug.

Een toetje...

Moe en voldaan konden we die maandag weer huiswaarts keren. Weer een geslaagd weekend met gelukkig geen ongelukken.

Heezer Fiets Weekend 2015

Leny Thijs

Dit jaar vond het Heezer Fietsweekend plaats op 31 juli, 1 en 2 augustus. Wij waren er klaar voor, alleen het weer en de deelnemers is toch altijd maar weer afwachten. Een week voor het fietsweekend werd het slecht weer dus iedere dag naar Buienradar kijken wanneer de omslag kwam. En jawel…. De weergoden beloonden ons met drie dagen prachtig, stralend weer.

Vrijdags was het 's-morgens nog wel wat killetjes maar de temperatuur om te fietsen prima. Om 09.00 uur kwamen de eerste auto's met fietsendragers het sportpark opgereden en vanaf die tijd was het aan de inschrijftafel lekker druk. De eerste tocht ging via Sterksel richting Daatjeshoeve, alwaar een stempelpost gestationeerd was. Vervolgens richting Nederweert en via de nodige bos- en landwegen terug naar Heeze. Deze dag konden we 331 deelnemers noteren waarvan vele reeds voor 3 dagen hadden ingeschreven.

Op Zaterdag vertrokken de eerste deelnemers al om klokslag 09.00 uur. Het was maar goed dat we een post "reeds ingeschreven" hadden anders zou het hebben vastgelopen aan de inschrijftafel omdat we toch weer onverwacht veel dag-inschrijvingen kregen. Vandaag ging de rit via Heezerenbosch en Leenderbos naar de Achelse Kluis waar wederom een stempelpost zat. Van daaruit fietsten de deelnemers via het oude Bels lijntje door de mooie bossen naar het kanaal richting St.Huybrechtslille naar Hamont/Achel en vervolgens weer door prachtige natuur naar Leenderstrijp waar vele fietsers neerstreken bij "de Hospes" om daarna toch maar weer terug naar Heeze te fietsen. Deze dag hadden we 409 deelnemers genoteerd.

Zondag is de laatste jaren de drukste dag van het Heezer Fietsweekend, dus we waren benieuwd wat het vandaag zou gaan worden. Rond 10.00 uur stond de hele parkeerplaats op 't Lambrek' vol met auto's en er kon weer flink gestempeld en ingeschreven worden. Om 11.00 uur waren al 350 fietsers onderweg en de voorraad pepermunt en drank begon snel te slinken. Dus maar vlug naar de AH gegaan om de voorraad aan te vullen. De route van vandaag ging via de Strabrechtse Heide richting Mierlo, daarna via wat omwegen naar Lierop waar de stempelpost dit keer zat in 't Jagershuis. Prima locatie, maar het was zo druk in Lierop dat je er bij wijze van spreken over de koppen kon lopen. Na deze pauze ging de rit verder naar Vlierden, Ommel en via het Jasper en de Vlaamseweg terug naar de thuisbasis die verschillende mensen -dankzij de vele terrassen onderweg- niet meer gehaald hebben. Deze dag behaalden we het record van dan 511 deelnemers en was het weekend voor iedereen al geslaagd.

De reacties die wij kregen waren "wat waren het mooie routes en complimenten aan de uitpijlers, wat boffen we toch met het weer, alles prima verzorgd en goed georganiseerd, volgend jaar zijn we wederom van de partij". Voor deze opmerkingen en blije gezichten doe je het ieder jaar toch weer. Dit hebben we toch maar mooi met alle vrijwilligers klaargestoomd. Er moet echter wel vermeld worden dat we dit jaar krap in de vrijwilligers zaten en dat we op het laatste moment gelukkig toch nog hulp aangeboden kregen. We hebben met z'n allen keihard gewerkt en een prachtig resultaat neergezet. Dus reden te meer om de avond af te sluiten met een lekker

etentje bij d'n Himmel in Heeze. Het was een leuke en gezellige afsluiting van het 28e Heezer Fietsweekend.

Ik wil alle vrijwilligers nogmaals heel hartelijk bedanken en wel: Peter en Toos Bax, Carel en Ellen Boogaart, Jan Brusse, Wim en Mariet Camp, Adriaan van Eert, Rob Geilleit, Annie vd Kruis, Rieky vd Kruis, Diny en Wil v Maasakker, Mieke en Jan Manders, Tonnie en Gerrit den Ouden, Ger Peeters, Piet Philipsen, Hans en Cis Smits, Willemien Smolenaers, Wim v.d. Steen, Theo en Leny Thijs, Jac en Marian Zwart.

Nog even wat statistieken:

De afstanden waren als volgt verdeeld :

30km	215
45km	585
60km	451

Totaal 1251 fietsers die gezamenlijk 59835 km afgelegd hebben. Hiervan kwamen er 424 uit Heeze en de overige uit 117 verschillende plaatsen in Nederland, België en zelfs Duitsland.

Verslag Roparun 2015

Gerard Dierick

't Zal op 'n avond ergens in februari zijn dat 'n zeer gewaardeerde vriendin mij belt met de vraag of ik interesse heb om mee te gaan met de Roparun 2015. Nou had ik me dit jaar voorgenomen om geen grote, met name buitenlandse, ritten te gaan rijden. De afgelopen jaren zijn natuurlijk fantastisch geweest met trips naar verschillende oorden, waarvan 'n wielrenner vindt dat hij daar minstens één keer geweest moet zijn. En dan is 't ook wel eens goed om even 'n pas op de plaats te maken. Dus met dat in 't achterhoofd hapte ik niet meteen toe. Daarnaast heb ik geen idee wat 't hele spektakel Roparun inhoud. 't Op de fiets begeleiden van 'n hardloper tussen Parijs en Rotterdam is waarschijnlijk totaal iets anders dan bijvoorbeeld 'n zelfde afstand afleggen tussen Diekirch en Valkenswaard met 32 km/u gemiddeld. Ik zeg dan ook niet meteen ja of nee, beloof om er later op terug te komen en neem me voor om eerst maar eens 'n proefrit te gaan maken. De etappes zullen zo'n 50 kilometer zijn, dus dat is de afstand die ik me voorneem. Koud ! Misschien ook niet 't meest vergelijkbare moment, maar bij 2 graden en

’n gemiddelde snelheid van 11,6 krijg je ’t echt niet meer warm. Zelfs met ’n muts, sjaal en handschoenen niet. Na ’n kleine twee uur geef ik er de brui aan, naar huis, nog eens niet op de helft. De rest van de dag heb ik nodig om weer wat op temperatuur te komen. Maar er moet toch iets zijn waarom er meer dan 300 teams vanuit Parijs en Hamburg van start gaan ? Misschien dat youtube wat beelden kan prijsgeven om ’n idee te krijgen. En jawel, meer dan genoeg. Kijkend naar doorkomsten in Zele, Bergen op Zoom, Oud Beijerland en de aankomst op de Coolsingel in Rotterdam, kom ik toch wel tot de conclusie dat je dit ’n keer mee moet maken. Dus neem ik contact op met John en Door dat ze me aan kunnen melden bij team 163 NS Railrunners4life.

De eerste kennismaking met 't team is tijdens 'n vergadering bij "de Fuut". De meeste zijn werkzaam bij de NS, maar ook 'n aantal die ondertussen via via zijn aangesloten. Voordat de reis naar Parijs zal plaatsvinden hebben we eerst nog 'n aantal activiteiten zoals 'n rommelmarkt in Hapert. Natuurlijk met als doel om geld binnen te halen. Onder 'n lekker zonnetje doen er 'n aantal mensen zijn of haar uiterste best om bijeen gespaarde goederen voor 'n mooi bedrag van de hand te doen. Er moet natuurlijk ook worden getraind. Om alvast 'n beetje aan elkaar te wennen, voor wat betreft de nieuwe deelnemers dan, wordt er ook 'n ochtend samen georganiseerd. 'n Mooi rondje van 40 kilometer door bos en hei met vertrek vanuit Someren. 'n Uitstekende test waar ik meer aan heb dan dat eenzame koude rondje in februari. Nog 'n vergadering om de laatste puntjes op de i te zetten en dan kan 't wat ons betreft wel gaan beginnen. In 'n poging om 't sponsor bedrag nog wat te vergroten stuur ik familie, vrienden en bekenden 'n mail met 't verzoek ons financieel bij te staan. Hier wordt door 'n flink aantal mensen gehoor aan gegeven. Net als aan de verkoop van de lootjes en de knuffelberen waar dochter Marieke zich over heeft ontfermt.

Dan is 't tijd om te gaan. Op de afgesproken plaats kunnen we de wagens en busjes beladen met alle benodigdheden om vervolgens af te reizen naar Compiègne waar we de nacht zullen doorbrengen in ’n Premiere Classe hotel. Die premiere zal wel staan voor ’t aantal sterren, 1. Voordat we gaan slapen zijn we nog uitgenodigd in Saint Sauveur, tevens doorkomstplaats. De uit Nederland afkomstige en zeer Roparun gezinde Jacinta verzorgt naast ’t terrein van de plaatselijke

voetbalclub voor ’n aantal teams ’n barbecue en dat laten wij ons wel smaken. De door Foot Locker gesponsorde fleece truien komen goed van pas als de temperatuur ons ’t sein geeft om weer richting ’t hotel te gaan. Na ’n prima nachtrust en ’n ontbijtje kunnen we de reis vervolgen naar Parijs. Vanaf ’t vliegveld Le Bourget vertrekken de teams. Onze starttijd is 16:31 uur en tot die tijd kunnen we heerlijk genieten van de uitbundig schijnende zon, de masserende handen van onze fysiotherapeuten José en Frans-Peter, de door de organisatie geregelde pasta maaltijd of ’n foto momentje met Roparun ambassadeur Nellie Cooman.

Vooraf is afgesproken dat ’t team Den Bosch, met lopers Hans, Jan, René en Wim op de fiets begeleid door John, Ronald en Joris, van start zal gaan. ’t Eerste gedeelte van ’t parcours mogen de auto’s niet meerijden, daarom gaat de eerste 15 kilometer zonder begeleiding. Op ’t allerlaatste moment vraagt Stef aan mij waarom ik dat

eerste deel niet gewoon mee fiets met de lopers. Omdat ik dat ook niet weet maak ik me snel klaar om ook dit unieke moment mee te maken. Eindelijk, na alle voorbereidingen, mogen we van start. De komende twee dagen zijn we continue onderweg met de Coolsingel in Rotterdam als finish. 'n Enthousiast team van vrijwilligers zorgt voor de countdown en onder luid applaus van de omstanders vertrekken we richting de buitenwijken van Parijs. 't Eerste uur manoeuvreren we ons door de drukke straten en kruispunten. Nu zijn we nog met meerdere teams dicht bij elkaar en is 't 'n bonte optocht van allerlei verschillende tenues omringt door fietsers. Maar de Parijse bevolking is druk met hun eigen bezigheden en slechts 'n enkeling kijkt verbaasd op. Nadat we de stad achter ons hebben gelaten komen we bij de rest van 't team. Vanaf nu wordt de groep begeleid door de bus van chauffeur Jos, die iedere kilometer stopt om de volgende loper zijn werk te laten doen met 'n fietser voor en achter zich. Terwijl "Den Bosch" zijn weg vervolgt rijdt "Eindhoven" naar 't eerste wisselpunt. In Saint Sauveur worden we opnieuw verwelkomd door Jacinta die voor ons 'n plekje heeft gereserveerd op 'n klein parkeerterreintje naast de kerk. Hier kunnen we even wat eten, de ondertussen passerende teams aanmoedigen, of even 'n dutje doen. Onze eerste etappe van zo'n 60 kilometer zal rond 22:00 uur beginnen.

In de schemer van de avond mogen ook wij 't eerste gedeelte zonder bus op pad. 't Bos waar we doorheen moeten bied hiervoor geen ruimte. De van fietsvriend Rob geleende verlichting doet zijn werk uitstekend en zorgt voor 'n prima zichtbare weg. En zo trekken we door de nacht met lopers John, Michiel, Donald en Pierre. In 't begin met nog 'n aantal teams in onze buurt maar stukje bij beetje komen we steeds meer alleen te zitten en worden we alleen nog maar omringt door de nacht. We zijn vanwege de veiligheid verplicht 'n lichtgevend vest te dragen waardoor we af en toe 'n ander team in de verte van 't heuvellandschap zien. En de sterren. 't Is 'n mooie heldere nacht.

De lopers krijgen 't vanzelf wel warm en kunnen na 'n kilometer weer in de bus gaan zitten, maar Arno en ik moeten de warmte toch krijgen van de handschoenen en muts. Na 5 uur komen we aan bij 't volgende wisselpunt. Ik ben moe, heb 't koud en ben blij de bus in te kunnen. We rijden naar Bellenglise waar we even onze ogen dicht kunnen doen. Ik ben blij met de speciaal voor deze trip aangeschafte slaapzak en val al snel als 'n blok in slaap. Even, want de afspraak is dat we gewekt worden als "Den Bosch" nog 10 kilometer heeft te gaan. De catering wordt verzorgd door Dorethe, Stef en Harry en de vers gezette koffie is na twee uurtjes slaap dan ook heel welkom. Ik moet nog even op gang komen.

Om kwart over zes zijn we weer onderweg voor de volgende etappe van 'n kleine 50 kilometer welke ons

dicht bij de Belgische grens brengt. We hebben 't nog steeds getroffen met 't weer en met Ivar die, als we 't nodig hebben, iets te eten aangeeft. Aangekomen bij de pauzeplaats worden de slaapzakken weer uitgerold. Even gebruik maken van de mogelijkheid om de ogen dicht te kunnen doen. Ondanks dat 't in de zon lekker is, zoek ik 'n plekje in de schaduw en duurt 't niet lang voordat ik slaap. Al is 't maar voor even.

De zondagmiddag etappe is opnieuw 'n afstand van ongeveer 50 kilometer. We houden 't tempo wel constant want ook nu zijn we weer 'n uurtje of vier onderweg. Dit keer 'n extra fiets begeleider. Henk Mink heeft in de voorbijgaande jaren zijn steentje bijgedragen aan 't team van NSRailrunners4life en is speciaal voor ons naar België gereisd om de beide groepen moreel te ondersteunen. En dat kan geen kwaad. Vele lange rechte stukken liggen voor ons en naast de, ooit verrassende, muziekkeuze die uit de speaker van Arno klinkt, kunnen we al fietsend gezellig buurten terwijl de lopers keer op keer hun kilometer afleggen. Bij Donald begint de opgelopen blessure steeds meer parten te spelen maar hij verbijt zich keer op keer.

In Gooik wordt er weer gewisseld en rijden we met de bus verder naar Waasmunster waar we 'n plaatsje hebben om ons tegoed te doen aan 'n mooie Belgische traditie: frieten eten. De achterklep van de cateringwagen fungeert als tafel, stoelen worden aangeschoven en we laten 't ons smaken. Even tijd om de inwendige mens te verwennen en daarna weer de mogelijkheid om de ogen dicht te doen. Naar verwachting zal "Den Bosch" rond 12 uur bij ons zijn waarna wij voor 'n 40 kilometer de nacht in rijden. Maar voordat ze bij ons zijn komen zij eerst nog door Zele. Een van de youtube filmpjes die mij ook overhaalde om mee te doen was daar opgenomen. Heel 't dorp is uitgelopen en doet zijn best om de teams aan te moedigen wat voor 'n groot feest zorgt. Helaas komt 't zo uit dat ik er zelf niet bij ben, maar mijn momentje zal ook nog wel komen. Dus 'n uurtje slapen kan geen kwaad. Rond 11 uur worden we dit keer wakker gemaakt door Harry en 't eerste wat opvalt is dat 't regent. Gelukkig waren we onder 't afdak van de lokale keukenzaak gaan liggen. De buienradar app wordt meerdere keren gecheckt, maar er zit toch niets anders op dan 't regenpak tevoorschijn te halen.

't Wordt 'n wat druilerige etappe welke onder andere dwars door Antwerpen gaat en om aan de andere kant van de Schelde te komen maken we gebruik van de Sint Annatunnel. Even 'n stukje droog. Gezien 't pinksterweekend is er toch nog wel wat volk op straat, maar heel veel bijval krijgen we nog niet. 't Wordt wel steeds drukker op 't parcours. Daar waar we tot nu toe best wel wat stukken alleen waren, zien we nu steeds meer andere teams. Iets na vieren zijn we op 't volgende wisselpunt en verlaten we met de bus van Cevdet België en rijden we naar Bergen op Zoom. In de sporthal mogen de teams gebruik maken van de sanitaire voorzieningen. En in mijn geval is dat niet alleen de douche. Helemaal opgefrist kan ik me op gaan maken voor de laatste en meteen ook langste etappe van dit avontuur. Vanaf nu mag ik in een keer door naar de Coolsingel in Rotterdam, 80 kilometer verderop. Maar eerst nog even koffie en 'n ontbijtje.

Vanaf hier is 't 'n aaneenschakeling van feestdorpen. 't Word me steeds meer duidelijk dat de Roparun in dit deel van Nederland veel meer leeft. We vertrekken om 7 uur en door heel Bergen op Zoom zitten en staan de toeschouwers als 'n lang lint langs 't parcours. 't Kippenvel staat centimeters hoog op mijn armen en dat komt niet door de temperatuur. In 't centrum staat 'n speaker om alle teams met naam, onder luid applaus te introduceren. Daar kan geen Redbull tegenop, dit geeft pas vleugels. Zo laveren we van plaats naar plaats, groot of klein overal staan de mensen soms rijen dik. Van Halsteren naar Kladde, Steenbergen naar Dinteloord. Helaas staat er 'n iets te fanatieke controleur die eist dat we met de chip over de controlemat gaan. Die zit echter op de schoen van Wim van "Den Bosch" die aan de andere kant van Dinteloord staat te wachten op de samensmelting. Even bellen en verplicht wachten. De irritatie verdwijnt snel als we door 't centrum rijden. Zeker als ik één van de

muziekbands Psycho van Muse hoor spelen. Vooraf hadden we afgesproken vanaf Dintelmond met de twee volledige teams de weg naar Rotterdam af te leggen.

Zoals de voorspelling was wordt 't weer steeds beter en ik ga zelf eerst nog even naar de bus om me van wat extra kleding te ontdoen. Bijkomend voordeel is ook dat ik vervolgens 10 minuten op 'n voor mij normaal fietstempo terug naar de groep kan rijden. Vanaf hier zijn beide teams dus samen op weg naar Rotterdam met uitzondering van de chauffeurs, de catering en helaas ook de teamcaptain. 'n Gebrek aan 'n fiets en geen wisselpunt meer onderweg leiden tot deze onfortuinlijke keuze.

't Wordt steeds gezelliger. 'n Overdaad aan lopers en fietsers vullen 't straatbeeld en laten zich in de opvolgende dorpen toejuichen of genieten mede door 't mooie weer van 't uitzicht. Over de Haringvlietbrug, door 'n geweldig onthaal in Oud-Beijerland, in 'n steile afdaling door de Heinenoordtunnel onder de Oude Maas door gevolgd door 'n even zo steile klim. In de verte zien we de contouren van Rotterdam al. Zelfs de Erasmusbrug, 't eindpunt van onze reis is al in zicht. Maar voor 't zover is eerst nog 'n heel emotioneel moment. De route loop ook langs de Daniel den Hoed kliniek, in Nederland toch één van de bekendere ziekenhuizen op 't gebied van kanker onderzoek. En daar is 't de wereld op zijn kop. De patiënten zitten langs de weg om ons aan te moedigen, daar waar zij in de moeilijkste strijd van allemaal zitten. Roparun: Leven toevoegen aan dagen, waar vaak geen dagen meer kunnen worden toegevoegd aan 't leven. Wij zijn met 315 teams drie dagen onderweg geweest, ruim 5 miljoen euro opgehaald, om de laatste dagen van 't leven van de mensen die ons nou zitten aan te moedigen iets dragelijker te maken. Als ik rond me heen kijk zie ik dat 't ons allemaal aangrijpt.

Einde weg links en dan staan we aan de voet van de Erasmusbrug. Na 45 uur en 46 minuten continue onderweg kunnen we elkaar feliciteren en vervolgen te voet, en nu is wel iedereen erbij, naar de Coolsingel waar we over de finish gaan. 't Zit erop. Met 't gehele team hebben we 'n totaal van € 7.610,00 aan sponsor geld op mogen halen, waarvoor dank aan één ieder die hieraan heeft bijgedragen. 'n Fantastische en onvergetelijke ervaring rijker in de hoop iets goed gedaan te hebben voor zij die 't nodig hebben.

De 6 uur van Gulbergen

Bernard

Als toch redelijk fanatiek mountainbiker was ik natuurlijk al wel bekend met het Gulbergen24 evenement, maar tot deelname was het tot dit jaar nog nooit gekomen. Na al dat geweld van een aantal mtb-ers van onze club vorig jaar was eventuele deelname een steeds terugkerend gesprek tijdens de toertochtjes in de winter en toen eerder dit jaar de inschrijving weer geopend was werd dat meteen duidelijk gemaakt op de TC Heeze ATB groepsapp. Aangezien ik ook nog eens werd uitgedaagd door mijn MTB-maatje uit Mierlo, had ik me voor dat ik het wist ook ingeschreven voor de 6-uurs solo race. In de loop van het jaar begon ik echter te twijfelen of z'n race eigenlijk wel iets voor mij was. Ja, de wedstrijd zou enkele weken na de Transalp zijn, dus met de conditie zou het dan wel goed zitten, maar aan de andere kant hoorde ik ook weer de verhalen dat zelfs Rob en Michiel nog enkele weken tot maanden last hadden gehad van hun deelname aan de 6-uurs race in 2014. En ja, het is ook gewoon leuk om mee te doen en aangezien het toch wel redelijk duidelijk is dat een podiumplaats toch niet aan mij besteed is, kan ik natuurlijk ook gewoon 6 uur rustig toeren en genieten van de deelname. Maar daar ken ik me dan ook weer goed genoeg voor en tijdens zo'n wedstrijd weet ik niet wat 'rustig' aan doen is. Ik zag het dan ook al helemaal voor me; eigenwijs dat ik ben zal ik de eerste rondes wel gewoon proberen om in het wiel van Rob en Jeroen te blijven hangen met als gevolg dat ik na een uurtje niet meer vooruit kom en ze me na een uurtje of 3-4 van de baan kunnen dragen. Dus misschien toch maar eens polsen of er nog andere mtb-ers zijn die interesse hebben om met een team van 3 rijders aan de de 6-uurs race mee te doen, want 2 uurtjes even lekker gas geven dat ligt me veel beter. Al snel had ik in ieder geval Hans de Jong bereid gevonden om het team te versterken en Rob had ondertussen ook al eens laten vallen dat hij misschien wel interesse had om dit keer in een team deel te nemen ipv solo. Dus ik de organisatie maar eens aangeschreven of mijn solo inschrijving misschien nog kon worden omgezet in een teaminschrijving. Het duurde echter tot 4 weken voor het evenement voordat ik van de organisatie eindelijk te horen kreeg dat ik nog een mogelijkheid had om met een team deel te nemen. Wel met de melding of ik dit even binnen 3 dagen wilde bevestigen. Rob was er echter ondertussen achter gekomen dat hij een dubbele afspraak had staan en moest dus helemaal afmelden voor de wedstrijd. Dus

maar eens even polsen op de TC Heeze ATB groepsapp of er nog meer interesse was om een TC Heeze team compleet te maken. Op de valreep liet Michiel weten dat hij zijn solo inschrijving ook wel graag om wilde laten zetten naar ons team. Team TC Heeze was compleet, met als doel een podium plek (of op zijn minste een beetje in de buurt kunnen blijven van Jeroen die nu nog als enige van de club aan de 6-uurs solo race mee zou doen).

Op de dag zelf zouden we een beetje op tijd naar Nuenen rijden zodat we nog wat tijd hadden om het parcours te verkennen. Ik met de auto, zodat ik ook wat stoeltjes mee kon nemen voor de rustmomenten, en de rest op de fiets. Het weer was goed en het had de week ervoor nog wel wat geregend, maar dit was niet nadelig geweest voor het parcours, want dat lag er zeker niet te nat bij. Helaas was de toestand van de bodem naast het parcours een stuk minder, waardoor ik met mijn auto helemaal vast kwam te zitten in de blubber. Hoewel het team van Jamie snel ter hulp kwam, resulteerde dit alleen in nog meer modder op iedereen en van alles en een auto die nog dieper was weggezakt. Uiteindelijk lukte het net voordat het terrein zou worden afgesloten de auto los te trekken met een sleepkabel en een 4x4 van een onbekende deelnemer. Ondertussen hadden Jeroen en Michiel een goed plekje gevonden om ons te stationeren en konden we nog wat tactiek bespreken. Het team zou beginnen met om de 2 rondjes te wisselen en misschien in de loop van de dag na elke ronde. Jeroen zou wel op tijd aan ons aangeven wanneer hij een nieuwe bidon kon gebruiken, zodat hij lekker door kon blijven rijden. Hans en ik hadden besloten dat het toch het beste was als Michiel de eerste ronde zou starten, want hij had immers ervaring met de hectische start en zou wel slim genoeg zijn om zich in het voorste startvak te manoeuvreren, wat eigenlijk alleen voor de solo rijders bestemd was (hij stond uiteindelijk op de voorste rij naast Bart Brentjes). Daarnaast zou Michiel de eerste ronde alles geven om zo meteen de grote massa voor te blijven. Er werd dus besloten dat Michiel na de eerste ronde wel meteen gewisseld zou worden door Hans om daarna vervolgens om de 2 rondjes te wisselen.

De start was precies om 13:00 uur en verliep volgens plan. Jeroen en Michiel kwamen bij de eerste 10 rijders de Gulbergen over om daarna nog een 5-tal km door het bos aan de andere kant van het kanaal te rijden. Hans had dus maar kort tijd om zich nog even snel warm te rijden en zich daarna door de menigte rijders, die klaar stonden in het wisselvak, naar voren te werken. Zelf hield ik het bos in de gaten waar de rijders weer uit tevoorschijn zouden komen. Het TC Heeze geel is gelukkig opvallend genoeg, dus al snel was Jeroen te herkennen op een nog steeds goede positie voorin. Echter waar bleef Michiel? Die zou toch zo'n beetje in het wiel van Jeroen moeten zitten, maar ondertussen zag ik allerlei kleuren tenues het bos uitkomen, behalve het bekende fluor geel. Toen het ondertussen al meer dan een minuut duurde en Michiel nog steeds niet was gesignaleerd, was het voor mij duidelijk dat er iets gebeurd was. Met een minuut of 3-4 achterstand op Jeroen kwam Michiel eindelijk de bossen uit voor het laatste stukje langs het kanaal, maar ik kon al zien dat zijn normale snelheid er niet meer in zat. Eenmaal het wisselvak uitlopend zag ik aan het verbeten gezicht van hem dat het goed mis was. Hij was in een van de bochtjes op het zogenaamde "wortelpad" hard gevallen en had op verschillende plaatsen pijn en kon al meteen aangeven dat het voor die dag over en uit was. Na Michiel mee naar de EHBO te hebben begeleid, kon ik nog even snel aan een passerende Hans doorgeven dat hij misschien beter een tandje rustiger aan kon doen, omdat we de rest van de dag maar met 2 man waren. Bij de EHBO kreeg Michiel te horen dat hij waarschijnlijk wel niets gebroken had, maar dat het toch verstandig zou zijn om dat nog even in het ziekenhuis te laten checken. Later op de dag lazen we op de App dat hij zijn sleutelbeen en 2 ribben had gebroken. Zo'n rondje van 18 minuten gaat in de hectiek dan echter ineens wel erg snel en voordat ik het door had moest ik me ook klaar gaan maken voor een wissel. In het wisselvak was het nog steeds erg druk, maar op het moment dat Hans binnen kwam stond ik gelukkig op een goede positie waardoor de wissel van de bidon met chip vlot ging. Hans het er duidelijk ook zin in, want die had als tactiek bedacht om de bidon al tijdig voor de wisselplaats uit zijn bidonhouder te pakken en met de mond vast te houden zodat er geen seconden verloren zou gaan. De start van mijn eerste rondje ging dan ook goed en de Transalp benen zorgde ervoor dat ik lekker vlot dat heuveltje omhoog kon rijden wat me nog extra vertrouwen gaf. Tijdens de tactiek bespreking was ook nog ter sprake gekomen dat het het beste zou zijn om

telkens van de 2 rondjes de eerste ronde een beetje in te houden, zodat er nog maximaal energie over zou blijven voor de 2de ronde. Maar omdat het zo lekker liep, was mijn motto: je kan maar 1 ronde de snelste tijd hebben, dus waarom maar niet gewoon meteen de eerste ronde als ik nog de meeste energie heb. De automatische ronde herkenning van mijn Garmin deed het ook goed en meteen de eerste ronde had ik ook wat pijlpunten uitgezet waarmee ik makkelijk de tussentijden van de volgende rondes in de gaten kon houden. Die snelle tijd van de eerste ronde (17:04) heb ik daarna echter niet meer kunnen evenaren. De volgende rondes verliepen echter zeker niet slecht en ook de communicatie en wissels met Hans verliep prima. Ondertussen was er ook wat publiek komen opdagen en zeker de aanwezigheid van Gerard Dierick werd door Jeroen zeer op prijs gesteld, omdat Hans en ik geen tijd meer hadden om Jeroen ook nog van drank te voorzien. Vooraf hadden we nog wel zitten grappen dat, indien een podium plek niet meer in zicht was, we altijd nog voor Jeroen konden gaan 'hazen'. Echter lag Jeroen precies een halve ronde voor ons en had hij al een hele tijd beslag op een stevige 3de positie; meer dan een volle ronde achter winnaar Bart Brentjes, maar met een ruime voorsprong op de nummer 4. Met zijn ervaringen van de 24-uurs races zou dat bij hem zeker wel goed komen in die paar uurtjes die nog waren te gaan. Daarnaast kwam bij ons even rustiger aan doen nog niet ter sprake. Hoewel de opmerking van Hans na zijn 3de setje van 2 rondes: "ik ben kapot", misschien toch anders deed vermoeden. Om Hans wat meer rust te geven, en aangezien bij mij het gevoel nog goed was, bood ik hem aan om daarna een set van 3 rondes achter elkaar te rijden. Enkel de tussentijden en ronde tijden in de gaten houdend (naar hartslag kon ik beter niet kijken, want die was toch continue in het rood) wist ik mijn energie ondertussen goed te verdelen. Uiteindelijk bleek dit ook een redelijk (onvoorziene) tactische zet te zijn, want na mijn 3 rondes zaten we op schema dat Hans nog 1x 2 rondjes moest rijden, ik nog 1x 2 rondjes en, als die rondjes niet plotseling heel snel waren, zou Hans de laatste ronde afsluiten. Hierdoor hadden we aan het eind beide 9 rondes gereden. Ondertussen hadden we wel mee gekregen dat we van een bijna laatste positie in ons 'fun' klassement ons terug hadden gevochten tot een mooie 5de plaats. Met de gedachten dat er misschien nog meer in zou zitten, probeerde we er nog alles uit te halen, maar zowel bij Hans als mij begon die 3 uur in het rood rijden toch wel zijn tol te eisen. Een laatste tactiek is ook nog dat je niet precies voor het sluitingssignaal van 19:00 uur over de finish rijdt, want dan mag (lees: moet) je nog een rondje dat eigenlijk alleen voor de tijd tot 19:00 uur mee telt; onze 'ervaren' Jeroen kwam om 18:59 bij de finish aan... We zullen het er maar op houden dat dat alleen de beste overkomt (bijv. Rudi van Houts vorig jaar). 5 minuten later reed Hans over de tijdsregistratie alwaar ik aansloot om samen de laatste meters over de finish te rijden.

Jeroen was met een eindstand van 20 rondes dus 3de in de solo klasse en Hans, Michiel en ik hadden volgens het scorebord 18 rondes wat een toch nog een mooie 5de plaats opleverde. Even hadden Hans en ik het er nog over gehad waar dan toch die ene eerste ronde van Michiel was gebleven, maar we waren te vermoeid om er lang bij stil te staan en ondertussen vooral bezig met het op de foto zetten van Jeroen en zijn rondemiss (op de podiumplek waar vorig jaar ook al een TC Heeze tenue stond, maar dan met Verhees op het shirt). Eenmaal thuis aangekomen zat het mij toch niet lekker. Ik ben toch altijd goed in wiskunde geweest en 1 ronde van Michiel en 9 rondes van zowel Hans als mijzelf is toch echt bij elkaar 19 en niet 18. Toch maar eens op Mylaps naar de tussentijden kijken. Daar zag ik al snel dat ronde 3 niet goed geregistreerd was, aangezien daar een tussentijd van meer dan 36 minuten bij stond. Dat zijn duidelijk 2 rondes geweest en is precies de tijdsregistratie bij een wissel van Hans naar mij. Het zal toch niet zo zijn dat, doordat Hans de bidon met chip wat hoger heeft gehad, de registratie niet heeft plaats gevonden? En het balende gevoel werd nog een stuk erger toen ik zag welke positie we met 1 ronde meer zouden moeten hebben. De volgende ochtend dus maar eens een stukje uitfietsen richting Gulbergen om dit foutje bij de organisatie aan te kaarten. Er is immers nog een 2de registratie halverwege het parcours, dus ze moeten toch makkelijk kunnen zien dat we in die 3de ronde in werkelijkheid 2 rondes hebben gereden. Een uurtje later hebben ze netjes de officiële uitslag aangepast: Team TC Heeze op een 3de plaats in het fun klassement! 'Kocken MTB racing team' is ons dus nog een bosje bloemen verschuldigd en volgend jaar wil ik een revanche!!

Voor bij de haard

de Redactie

Het leek Marc en mij wel een goed idee om, met de winterperiode in aantocht, eens wat aandacht te besteden aan wielerliteratuur. Wellicht dat wij daar de volgende nummers mee door gaan, want er is genoeg interessant materiaal te vinden op dit gebied. Wij zullen proberen uit het vele kaf vooral het koren te selecteren, boeken met verhalen en informatie die het verdienen om hier vermeld te worden. De eerste twee boeken komen uit de boekenkast van Marc.

Het eerste boek kwam ik tegen op TV in de DWDD. Een man zat vol met passie te vertellen hoe je dalen kunt leren. De helden in de Tour, Vuelta of de Giro zijn eigenlijk altijd de klimmers. Maarrrr…. Iemand mooi zien dalen heeft toch ook wel wat: de angst overwinnen, bochten lekker aansnijden. Tijdens de fietsweek in de Pyreneeën was het mooi om de toppen te bereiken, maar het toetje was altijd wel erg lekker(der).

En in het volgende boek "Het Geheim van Wielrennen" kun je lezen dat zwaardere mensen sneller dalen. Dat wordt daarin aangetoond met een verhelderende grafiek.

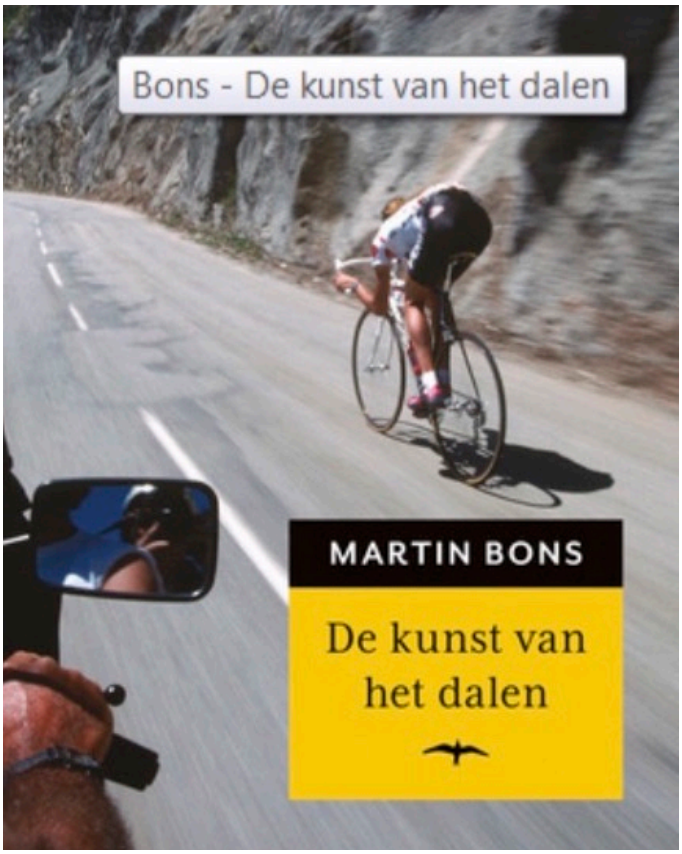

Daarnaast staat het boek ook vol met andere weetjes: hoe te trainen, invloed van voeding (ja ja), invloed van rolweerstand, tegenwind. Maar ook hoe temperatuur de prestatie beïnvloedt [?]. Sommige van onze clubleden zijn erg scherp daarin.

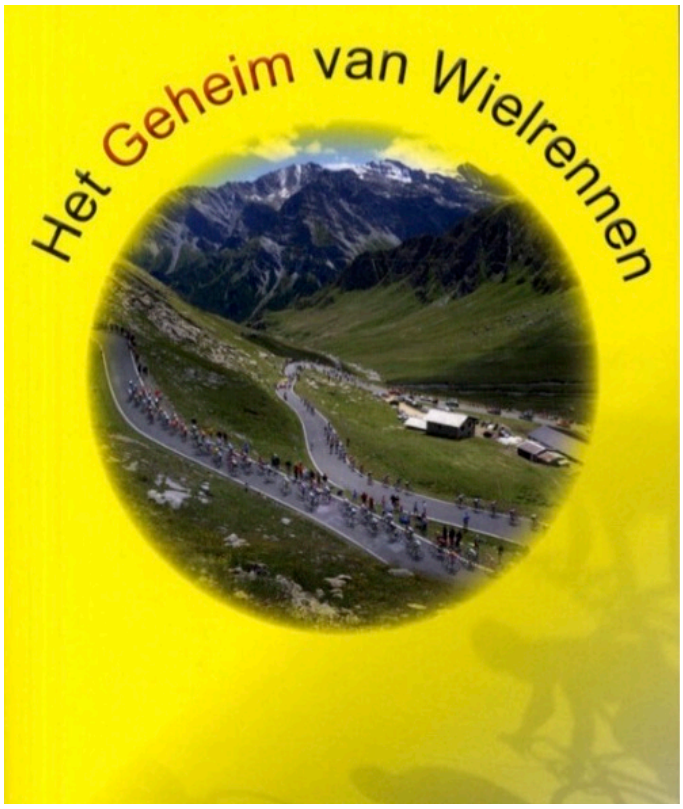

Zelf ben ik met name geïnteresseerd in verhalen uit de historie van de wielersport. De periode dat er vaak nog op onverharde wegen moest worden gereden en, ook dat nog, op loodzware fietsen. Er werden legendarische duels uitgevochten en in de na-oorlogse periode waren Gino Bartali en Fausto Coppi elkaars rivalen. Maar Gino Bartali had nog een hele andere kant die jarenlang onbelicht is gebleven, vooral omdat hij er zelf nooit over sprak. En daar gaat het volgende boek over.

“Gino Bartali, de leeuw van Toscane” zoemt voor een belangrijk deel in op de nog niet veel beschreven periode van de Italiaan: zijn jaren in de Tweede Wereldoorlog.

“Il Vecchio” weigerde zijn hele leven met de pers te praten over zijn rol in het verzet. Hij was bang dat die rol, als bekend persoon, zou worden overschat, ten koste van mensen die veel belangrijker waren geweest. ‘’Ik wil niet worden opgevoerd als held‘’, zei Bartali. ‘’Helden zijn degenen die stierven, gewond raakten of in de gevangenis hebben gezeten’’.

Aili en Andres McConnen construeren desondanks in hun biografie het werk dat Bartali deed in het verzet. De Italiaan bood onderdak aan een Joods gezin en werkte

als koerier. Gino Bartali vervoerde documenten en valse persoonsbewijzen in het frame van zijn racefiets. Het verhaal over de activiteiten van Bartali in de Tweede Wereldoorlog wordt geplaatst tussen zijn twee touroverwinningen: die van 1938 en 1948. Door de oorlog werd de Tour jarenlang niet georganiseerd. Bartali troostte na zijn overwinning in 48 een huilende collega. ‘’Ze hebben onze mooiste jaren afgenomen”, sprak de Italiaan. Het blijft gissen hoeveel Rondes Bartali zou hebben gewonnen als er geen Tweede Wereldoorlog was geweest. Die periode van tien jaar tussen twee opeenvolgende overwinningen door één persoon in de Tour is overigens nog altijd een record.

Ik zag dat het nog voor een schappelijke prijs op bol.com te koop staat. En er is zelfs een herdenkingsplaquette te vinden ter ere van Bartali vanwege deze historie. Die hangt aan de gevel van het stationnetje van Terontola, een dorpje aan het meer van Trasimeno.

Winterprogramma 2015 - 2016

Gerard Dierick

Datum	Ritnr.	Naam rit	Afstand	Richting
1/11/15	90	Herfstbladerentocht	75	Heijthuisen
8/11/15	76	Lillertocht	75	Kaulille
15/11/15	66	Turftocht	75	Helenaveen
22/11/15	55	Net over de grens / Lozertocht	65	Hamont
29/11/15	93	Rondje Noord / Noorder Rondrit	65	Mortel
6/12/15	36	Bos en Weidetocht	60	Mierlo-Maarheeze
13/12/15	10	Huismussentocht	60	Knegsel
20/12/15	8	Bevertocht	60	Hamont
27/12/15	23	Kasteeltocht	60	Lieshout
3/01/16	78	Vroege Vogels Tocht	55	Walik
10/01/16	20	Sluitingsrit / Zoeitocht	60	Budel
17/01/16	47	Rondje Oost	60	Someren-Eind
24/01/16	22	Stoppeltocht	60	Hamont
31/01/16	24	Lentetocht	60	Vlierden
7/02/16	60	Weilandrit	60	Ospelerdijk
14/02/16	61	Kleine Peeltocht	65	Heusden
21/02/16	4	Achterom Weert	70	Stramproy
28/02/16	53	Zuid Ooster	75	Tungelroy
			1160	

Nieuwe leden stellen zich voor

Hans Teunissen.

Mijn naam is Hans Teunissen, 57 jaar jong en woon samen met m’n vrouw en 2 dochters in Leende. Mijn meeste vrije tijd gaat op aan mijn werk in de IT.

Ik fiets al 25 jaar bij TWC ’t Bultje in Leende. Doordat de onderlinge verschillen de laatste jaren steeds groter werden en er slechts 1 groep is, deed me besluiten om lid te worden van TC Heeze, waar de mogelijkheid bestaat om een passende snelheid te kiezen. Tot nu toe naar alle tevredenheid.